

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20—, polletno K 10—, četletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—, Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Franciškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrt 15 v, osmi vrt 10 v, v zlatih vrtih 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 303.

Hrvatsko slovenski klub.

„Slav. Tagblatt“ prinaša članek dr. Josipa Smolake, dalmatinskega poslanca, v katerem govori o jugoslovanskem klubu v istem smislu, kakor Tresić-Pavičić.

Posl. Smolake pravi: V teoriji so vsi jugosl. poslanci tega mnenja, da je tak klub potreben. V resnici pa se dele jugoslovanski poslanci v dva ozir. tri klube, ki pa nobeden ne nosi imena jugoslovanski. Sedaj se dolže stranke med seboj, da ni prišlo do skupnega kluba. Posebno se odlikuje dr. Šustersi, ki se je s klerikalci in hrv. pravaši najprej organiziral v „Zajednico“. Zanimivo je, da slovenski klerikalci pravijo, da so prinesli veliko žrtev, ker so dali hrvatsko ime pred slovensko. V resnici to ni žrtev, ampak reklama, ki ima namen Hrvate spraviti pod vodstvo slovenske klerikalne stranke.

K „Zajednici“ pa drugi neklerikalni poslanci niso pristopili, ampak se je ustanovil „Narodni klub“, sedem dalmatinskih poslancev pa se je združilo v dalmatinski klub. Potem pa se je zgodilo nekaj nepričakovane, Istrijani in Tržačani ki posamezno niso hoteli stopiti v Šustersi, so vstopili korporativno in so si pustili prosto roko le v svojem volilnem okraju, drugače pa so bili pripravljeni podvreči se večini. Ker pa je klerikalcev 22, je bilo jasno, da so predani na milost in nemilost. In to je najbolj žalosten pojav v jugoslovanski parlamentarni zgodovini. Klerikalci so grozili z nezaupnicami poslancem, če se ne udajo. Celo proti dr. Laginji so šli s tem, in ko se je udal, so se udali tudi drugi, to je bil konec Saveza.

Dr. Šustersi je že dolgo delal za ustanovitev lastnega, ne jugoslovanskega kluba, da pride kot predsednik takega kluba do veljave. Zato z razmerami ni bil zadovoljen. Hotel je imeti tudi Dalmatince.

Ker se mu to ni posrečilo niti pri volitvah niti v drž. zboru, je naravno, da je bil na nje hud. Žal, da so nekateri primorski listi šli za klerikalnim in so očitali dalmatinskim poslancem, da nimajo smisla za solidarnost Jugoslovancev, kakor da bi bil hrv. slov. klub idealna zveza, ki bi ji lahko pripadal vsak Jugoslovane, ne da bi pri tem kršil svoje principe, kakor to trdi klerikalno časopisje. To je mistificiranje javnosti.

Sklicujejo se pri tem na „Češki enotni klub“, da bi se videlo, kakor da je hrv. slovenski klub isto. To ni res.

Tam je več strank in nobena stranka ne more vseh drugih majorizirati, dočim bi se to godilo v hrv. slov. klubu, ker število klerikalcev presegala nad polovico vseh drugih poslancev. Jugoslovanska solidarnost, kakor si jo predstavljajo slovenski klerikalci, je le resignacija na svoj lasten program in klube,

Jugoslovanski klub, ki bi res predstavljal narod ne pa stranko,

bi moral temeljiti na sedežih principih:

1. Bi morala biti vsa gospodarska in kulturna vprašanja izključena iz klubovih vprašanj.

2. Kot klubova vprašanja bi se morala smatrati le ona, pri katerih se že v naprej vidi, da se doseže sporazumljenje.

3. Zaradi klerikalne premoči bi morali biti v klubu dve kuriji, klerikalna in neklerikalna, ki bi bili enakopravni in bi bili sklepi kluba veljavni le, če bi jih obe kuriji potrdili.

4. Ime kluba bi se moralo tako izpremeniti, da bi bil omogočen pristop tudi Srbom.

Le pod temi pogoji in na teh načelih bi bilo mogoče skupno delo Jugoslovancev v avstrijskem parlamentu.

Te misli razvija dr. Smolake v svojem članku. S tem pa vprašanje o jugoslovanskem klubu še ni končano. „Slav. Tagblatt“ prinaša naslednji dan zopet članek posl. Tresić-Pavičića, ki odgovarja dr. Rybaču na nekatere njegove trditve. Ker bo dr. Rybač najbrže zopet odgovoril, bo ta debata to vprašanje dobro pojasnila. Želeli je le, da bi pri debati ne zašli gospodje v osebnosti in skrajnosti — kar preti že sedaj — in da bi na ta način onemogočili skupni klub, neklerikalnih jugoslovanskih poslancev, ker bi od tega imela le klerikalna „Zajednica“ koristi.

Iz vsega se vidi potreba skupnega kluba neklerikalnih jugoslovanskih poslancev in potreba skupnega jugoslovanskega kluba. Predlog dr. Smolake, kako naj se ta skupina omogoči, se nam zdi primeren in pravi.

Krščanske in ljudske koristi.

Iz vsakega članka in črtice je razvidno, da se naši klerikalci grozno vesele, da so odbili nujno in važno vprašanje glede draginje, in rešiti njihovo veleagrarstvo in izdajalsko politiko.

„Slovenec“ razlaga svojim vernim čitateljem, da so klerikalni poslanci rešili koristi kmetijskega prebivalstva, odbili socialno demokratični napad in tako opomogli domači živinorej, do povojnega razvoja.

V koliko so te „Slovenčeve“ trditve resnične, bomo takoj videli.

Domača živinoreja stoji na zelo nizki stopinji. Brez izdatne pomoči si naši kmetovalci sploh ne morejo pomagati, ker se od sedanje draginje ravno tako prizadeti, kakor mestno prebivalstvo.

Vsled visokih živinskih cen ozir. ker so vsled naraščajoče draginje primorani, prodajajo teleta, in ker si vsled visokih živinskih cen ozir. naraščajočega konsuma ne morejo brez znatnih stroškov nabaviti nove odrasle živine, si ne morejo izboljšati sedanjega stanja.

Da bi se opomoglo domači živinorej, bi se ne smela prodajati teleta in bi morali naši kmetovalci dokupovati odraslo živino pod takimi pogoji, da bi ne bili preveč prizadeti in da bi bila živinoreja dobičkonosna. To se pa samo doseže, ako padejo živinske cene ozir. vseh živinskih potrebščin, ali pa z zdatno podporo.

Da bi padle cene živini, bi morali odpreti meje in omejiti izvoz, da bi uvoz ugodno vplival na domače tržne cene.

Ker so se pa naši klerikalci postavili na stališče, da bi taka politika škodovala našemu kmetovalcu ozir. domači živinoreji, nam ostane le izdatna denarna odpomoč.

Koliko bi naši klerikalci že lahko storili za domačo živinorejo, ko so razpolagali s tolikimi milijoni. — Ako bi bilo našim klerikalcem v resnici kaj za kmetijske koristi in za blagostanje našega ljudstva, bi se ne brigali različni gospodje deželni odboriki samo za električne centrale, za katere so že toliko tisočakov izdali in kateri denar je takorekoč vržen v vodo, marveč za povzdigo domače živinoreje in poljedelstva, za katero niso ničesar storili, ali pa vsaj ne v taki obliki, da bi kaj koristilo.

Sedaj, ko so raztreseni najeti milijoni in ko stoka dežela pod novimi davki, je stopilo vprašanje: kako opomoči našemu kmetijstvu in naši gospodje klerikalci so prišli do zaključka, ker ne marajo izdati koristi nekaterih veleposestnikov — da bo potreba najeti novega denarja in z državo vred opomoči naši živinorej in poljedelstvu.

Zopet nas čakajo novi davki in nova bremena, ki zadenejo v prvi vrsti naše mestno prebivalstvo in ti gotovo ne bodo neznatni, ker za povzdigo domače živinoreje, ki danes stoji na nizki stopinji, se bode potrebovalo precej denarja. Pa kaj briga naše klerikalce mestno prebivalstvo, ki se jim ni hotelo brezpopojno klanjati in nad katerim se sedaj maščujejo, da jim zadajajo udarec za udarcem.

Pa tudi za kmetstvo prebivalstvo ne bode imela ta odpomoč zaželenega uspeha, ker bode zelo mala in ker jo bodo klerikalci izkoristili.

Pri tej politiki pride v prvi vrsti klerikalna bisaga v poštev in šele potem ljudske koristi.

Klerikalci nam niso dovolili nemejen uvoz ozir. uvoz prekórmorskega mesa, ker bi pri tem ničesar ne profitirali in ker so računali, da pri delitvi denarne pomoči odpade za njih marsikateri tisočak. Vse, kar naši klerikalci store, store zgolj iz dobičkaželjnosti, in očitno je, da tudi pri tej politiki računajo na znaten profit.

Mestno prebivalstvo si naj samo izvaja konsekvence iz tega nečloveškega atentata naše S. L. S., ki je izdala v prvi vrsti koristi mestnega prebivalstva. Pa tudi kmetiskemu prebivalstvu ni prinesla nobenih koristi.

Hudi časi nas še čakajo in veliko boja bo še potrebno, da si izvojimo svoje zahteve in pravice, ka-

tere naši sovražniki nočejo in ne bodo hoteli priznavati, ker jim ne gre za ljudsko blagostanje, marveč samo, da se v prvi vrsti nad mestnim, naprednim prebivalstvom maščujejo, ako ravno pri tem izdajajo koristi svojih volilcev.

Naše klerikalce ne briga, ako tudi cela dežela trpi, samo da se maščujejo in da ima pri tem njih stranka dobiček.

Naše prebivalstvo naj si pa svoje izdaje dobro zapomni, da se pri prihodnjih volitvah ne vreže v lastno meso.

Iz slovenskih krajev.

Iz Trbovelj. Ponemčurjenje našega slovenskega prebivalstva presega v naši trboveljski občini vse meje in se slepari pod slovensko firmo pošene Slovence. Na primer se smatra v javnosti g. Ivana Orešnika za „skoz in skoz zavednega narodnjaka“, ki pa z nemškimi veteranskimi heilovci lazi skozi grm in trn ter skuša s svojim občinskim glasom kot občinski odbornik uničevati naše slovensko podjetje na Spodnje Stajerskem. G. Ivan Orešnik je zalagatelj puntigamske pivovarne v Trbovljah, kot tak nima druge naloge, kakor odvzeti Delniški pivovarni kolikor mogoče največ odjemalcev in izrablja v to svrhu svoj občinski mandat. To postopanje se mu je sodno dokazalo. Ker si volilci in davkoplačevalci ne pustimo dopasti, da se izrablja občinski mandat v lastno prid, je upravičeno, da se je zahtevalo od g. Ivana Orešnika, naj se opraviči ali odloži svoj občinski mandat. Ti veteranski heilovci skušajo pridobavljati vedno večjo in večjo zaslobo v Trbovljah, če ne gre drugače, pa z največjim terorizmom. To dokaže dejstvo, ker se hoče izpodrinuti slovensko pivo iz Trbovelj in uvažati edino pivo nemških trvd. Pri veteranski slavnosti v Trbovljah so ti možakarji heilali po dolini, da se je prebivalstvu kar studio in v železničnih vozech se je na najsurovejši način način napadalo naše Sokole, ki so prišli od sokolske veselice iz Zagorja. Na hrastniškem kolodvoru in na cesti bi prišlo vsled surovosti nemškutarskih veterancev do hude bitke, če ne bi naši zavedni ljudje vedeli varovati slovenske časti. V državnem zboru je nemški poslanec Markhl skoval lažljivo interpelacijo glede dogodkov v Hrastniku in napadal občinske uslužbenice. Radovedni smo, kako se bodo veteranski odborniki v občinskem zastopu, ki so „skoz in skoz narodnjaki“, zadržali napram tem dogodkom. Treba bi bilo, da bi se takoj sklicala seja občinskega odbora in nesramno in lažljivo interpelacijo poslanca Markhla zavrnilo. Danes izražamo — kakor smo že v zadnji številki „Jutra“ povedali — da bomo v bodoči občinski zastop poslali moža, ki se niso meseca kimovca rodili in ki napeljavajo vodo na nemški mlin.

Iz Št. Petra na Krasu. Dan sokolske slavnosti o priliki II. zleta I. S.

Ž. v Št. Petru je bil dan, kakršnega še ni doživela napredna pivska dolina. Prihitele so k nam ta dan prijatelji Sokolstva iz bližnjih in daljnjih krajev, da vidijo napredek Sokolstva I. S. Ž., posebno pa Sokola v Št. Petru, kateri je najmlajše društvo v tej župi, vendar pa nepričakovano častno izvršilo svojo sokolsko dolžnost. Častno se se odzvala svoji nalogi vsa družba iz I. S. Ž. ter prihitele polnoštevilno na svojo II. slavnost, pri kateri seveda ni manjkalo vrlih Hrvatov iz Voloskega ter bratov iz G. S. Ž., ki so bili častno zastopani. Zbrane sokolske vrste je pozdravil v imenu odbora v krepkih besedah br. tajnik Ivan Cvetnič. Nato je pozdravil vse skupaj v imenu I. S. Ž. br. župni starosta Gangl. Učinka, ki ga je naredil s svojimi navdušenimi besedami na poslušalce, ni mogoče popisati. Po končanem govoru so odkorakali Sokoli, bilo jih je čez 300, na čelu jim godba iz Hrpe in Postoje skozi Št. Peter, kjer jih je občinstvo navdušeno pozdravljalo ter s cvetjem obsipalo, na telovadišče, nakar je pričela pod vodstvom župnega načelnika br. Novaka javna telovadba. Izvajale so se zagrebške proste vaje, ki so bile tako precizno izvedene, da so jih gledalci burno odobraval. Nato so nastopile telovadke s kiji, ki so delale tako elegantno, da so zato tudi žele navdušeno priznanje. Tudi orodna telovadba je bila jako impozantna. Načudili se nismo mogli Sokolu iz Št. Petra, ki je za svoj kratki obstanek, postavil lepo izvežbano vrsto telovadcev na drogu. Nastopila je še vzorna vrsta na drogu, ena vrsta gostov iz Voloskega ter dve vrsti telovadk na bradljah. Po končani telovadbi je začela ljudska veselica, za kar se imamo v prvi vrsti zahvaliti domačim narodnim damam, ki so s svojim požrtvovalnim trudom pripomogle do tako lepega uspeha ter br. Severju in br. Spilarju za prepustitev veseličnega prostora. Vladovalo je ves čas slavnosti splošno razpoloženje med gosti, kateri so nas pa le prerano zapustili. Lahko rečemo da je ta dan za I. S. Ž. tako časten, kakoršnega še ni doživela. Sokolu v Št. Petru pa, ki je v tem kratkem času svojega obstanaka tako častno napredoval, ključemo: po začetni poti tako naprej ter krepki Na zdar.

Križi pri Tržiču. „Varujte se lažljivih prerokov, ki pridejo k vam v ovčjih oblekah, v resnici so pa grabežljivi volkov!“ S temi besedami je začel fajmošter Hans Sabukowitz v nedeljo 23. t. m. svojo politično pridigo. Pod tem grabežljivim volkovom je pa mislil v prvi vrsti socialne demokrate in sploh vse, kar se njegovemu mnenju ne klanja, katerih je po njegovem štetju v naši občini 81. To število so mu povedale državno-zborske volitve, kakor se je sam izrazil. Vidi se, da se on veliko bolj briga za politiko in volitve, kakor pa za svoje dušno pastirstvo. Popolnoma je pozabil na Kristusov izrek: moje kraljestvo ni od tega sveta. Ako on hoče svoje ovčice obvarovati pred tako nevarno (?) kugo, naj rajši vsako

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

Če vas prosim še enkrat, da me odvedete daleč proč iz Benetke in da pojedite sami z menoj? ...

— Potem moram odgovoriti, da je tvoja možnost potrebna.

— Še to! Potrebna komu? Ah, govorite, mati, zdaj, ko ste začeli.

— Potrebna je zame! je dejala Imperija zamolklo.

Med materjo in med hčerjo je napolnil eden tistih molkov, ki so predhodniki nevihte. Imperija je povesila glavo. Drhtljaji so ji stresali telo; v njenih očeh so se kresali bliski. Nasprotno pa je Bianka iskala materinega pogleda; in dasi sama zelo vznemirjena, vendar se je zdelo trdno odločno, iti v tem razgovoru do kraja. Nenadna napoved njene možitve jo je bila silno razburila. Toda razumela je, da ji preostaja izvedeti še marsikaj in da mora ohraniti svoje moči.

— Vidite mati, je dejala počasi, nekaj me navdaja z nepopisnim strahom. V vas je nekaj temnega in zagonetnega, kar hočem spoznati; v dolgih nočeh, kadar sem se dala odnašati vrtincem svojih vročinskih misli, sem se pogostoma vpraševala, zakaj je moja mladost minila daleč od vas; vpraševala sem se, zakaj ste postavili zid med svojim in mojim življenjem tudi se, potem, ko ste me vzeli k sebi. In vendar čutim, da me ljubite, in vs ljubim tudi jaz ... Nekaj je torej vmes, kar naju loči! Vi ste me jemali na izprehod samo zvečer, ko je padla noč, in ste skrbno pazili na to, da je bilo moje obličje zastrto; zdelo se je, da tudi sami zase ne marate, da bi vas kdo spoznal; tukaj, v vaši palači, v vaši hiši, ob domačem ognjišču, kjer bi mi moral biti poznani vsak kotiček, sem živela zase kakor v tuji hiši. Mnogo sem trpela, mati, mnogo sem jokala nad tem življenjem, in kar je bilo v vsem tem najbolj strašnega — videla sem, da ste vi, s svoje strani, ravnotako nesrečni kakor jaz, da vam mogočini razlogi nalagajo in ukazujejo vso to skrivnostno tajinstvenost najinega življenja! ... A to še ni vse. Neprenehoma sem

se vpraševala tudi to, zakaj mi nikdar ne govorite o mojem očetu.

— O tvojem očetu! jo je prekinila Imperija z zamolklim vzklikom.

— Torej sploh nimam očeta? Ali sem mar otrok brez imena?

To vprašanje je planilo preko Biankinih ustnic z vso silo dolgo zatiranega čustva, ki naposled bruhne na dan.

Imperija se je bila zrušila v naslanjač. V svojem kurtizanskem življenju ni nikdar slutila takega nesrečnega vprašanja; ni slutila, da vstane nekega dne njena hči ter jo vpraša, kako je ime njenemu očetu.

Ah, zakaj ima hčer! Zakaj ljubi tega otroka! Zakaj se je to čustvo vrnilo v njeno srce in se je po malem okrepilo v njem! Če že ima ona, kurtizana, hčer, zakaj mora biti ta hči tak čist, nedolžen angel, takšna pravičnica in trdna duša, dekle jasnega duha, obdarjenega z najzlahnejšimi vrlinami! ... Imperija je občutila v tej minuti smrtno tesnobo.

Pozabila je na vse! Na Sandrigo in Bembo, na veselico in možitve!

Strašna sramota jo je grabila — njo, ki je poznala doslej zmerom le nesramnost.

— Molči! je zajecjala. Molči! O Bionka, ti ne veš, kako me je sram, ko poslušam tvoje besede ...

Jedva je izrekla to priznanje, se ji je prikazala vsa ostudnost njenega življenja v tako jasni luči, kakor da se je neviden zastor nenadoma raztrgal pred njenimi očmi.

Bianka je prišla mater za obe roki in uprla svoj vroči pogled v njene oči, kakor da hoče čitati njene najskrivnejše misli.

— Sram vas je, je zamrmrala z žalobnim glasom, sram vas je! Ah, mati, s tem ste povedali preveč ali premalo ... Zdaj je treba, da izvem vse.

— Rotim te, Bionka ...

Deklica se je oklenila matere z rokami.

— Govorite, je dejala s trdnim glasom.

Imperija je skrla svoje čelo na dekličinih prsih; kakor da sta zamenjali vloge in je zdaj ona hči, ki priznava materi svoj greh, je izpregovorila:

— Torej hočeš na vsak način?

— Da hočem!

— Moje življenje, ubogi otrok ... je življenje slučaja in nizkosti ... Ali veš, kakšno ime nosi tvoja mati? ... Ti govoriš o svojem očetu ... Bil je razbojnik, ki te nikdar ni videl in niti ne ve, da živiš ...

— O groza! ... O groza! ...

— Da, Bionka moja, strah in groza. In ker hočeš, da ti povem vse ... evo ti skrivnosti, ki jo zahtevaš od mene ... Kadar grem mimo, in me ljudje spoznajo, si pošepetavajo med seboj s poniževalnim občudovanjem: To je Imperija, slavna kurtizana! ...

Bianka je strašno prebledela.

Toda premagala je svoje solze, grizla si ustnice do krvi, samo da bi kriki obupa in sramu, ki se je dvigal iz njenega srca, ne ušel preko njenih ust.

In dočim je Imperija ihtela, jo je zibala v svojem naročju. Nekaj minut je trajalo strašno molčanje.

Nato je izpregovorila Bionka z neskončno nežnim glasom:

— Nobene besede več o tem, mati, ljubljena mati; pozabiti hočem besede, ki sem vam jih izsilila ... Nikdar, oh, nikdar več ne bodo niti moje besede obujale teh spominov. Naj umre preteklost: Saj se odpira še vedno življenje pred nama, polno lepote. Skupaj pojdeva od tod, v kraj, kjer naju nihče ne bo poznal in bova lahko živeli z odkritim obrazom ter bom s ponosom kazala na vas: „To je moja ljubljena mati“.

Ob teh poslednjih besedah pa se je dvignila cela revolucija v Imperijini duši.

Oditi! Ostaviti Benetke! Nič več ne videti Sandrigo!

To se ji je zdelo gorostasna nezmisljenost.

Nekaj trenutkov je zmagovala v njej mati; zdaj pa se je zopet pojavila kurtizana s svojimi naglimi strastmi, ki jih je mogla razbrzdati ena sama ura, kakor je včasih ena ura zadoščala, da jih pogasi; kurtizana s svojim ognjevitim temperamentom, svojim cinizmom in svojo nesramnostjo ...

Njena prejšnja izpoved ji je samo olajšala srce.

Otrla si je solzno lice.

— Ili od tod, je dejala, da, to bi bila moja sreča; toda žal, nemogoče je!

(Dajle.)

nedeljo popoldne skliče shod v stari šoli in naj tam pridiga in govori proti njej, kolikor hoče, ali prižnica po mnenju vseh faranov, kateri še niso obolevi na kugi iz farovža. ni prostor za take govore. Pritožuje se, da ljudje ne hodijo več radi v cerkev; ali vprašamo ga: „Kdo bode pa šel v cerkev poslušat take neslanosti, namesto poštene krščanske pridige?“ Ako g. Zabukovec misli s svojim sovraštvom ljudi, ki se mu slepo ne pokoravajo, prisiliti, da hodijo ravno k njemu v cerkev, se prekleto moti. Sploh je želja faranov, da g. Zabukovec pridiguje pred mašo, da bodo mogli biti vsaj pri maši, ali pa naj ukrene da vpkoljeni župnik g. Fran Oranč mašuje ob nedeljah ob pol 8 ali 8. uri da pridemo k njegovi maši, ker to je želja tudi več žen, katerim se tudi Zabukovec pridige gabijo. V nasprotnem slučaju bode videli g. Zabukovec, da bode imeli v kratkem pri maši samo Marijine device in backe iz kat. izobr. društva. Ta dopis je pisan na željo faranov, katerim je cerkev sveta in prižnica prostor za oznanjevanje božje besede, ne pa za politične namene. — Več faranov obč. Križe pri Trziču.

Iz Postojne. Farovž je na stroške mestne občine dozidan. Lepa nad vse lepa je ta stavba. Res je s tem izginila podrtja na najlepšem prostoru glavnega trga. S tem bi bila mirna Bosna, da se ni pokazalo, da so imeli gotovi nezadovoljneži prav ko so svarili mestne očete, da ima stvar grdo črno politično ozadje. Tri leta je prosjal Postojnski Sokol za telovadnico v meščanski šoli mestni občinski odbor, je celo grozil, da odtegne podporo K 30.000, katero svoto je dovolil pod pogojem, da bode imel Sokol telovadnico v meščanski šoli. Ko je bila šola dozidana je pa imel glavni k. k. okrajni šolski svet vse polno pomislekov in ni nikakor mogel dovoliti Sokolu, kar mu je glasom pogodbe po vsej pravici pripadalo. Toda sedaj pride najlepše. Pred desetimi meseci pride v Postojno mlado kaplanče. Prvo delo mu je bilo, da ustanovi potrebno čukarijo. Čuk je vzletel čez noč, ker je ljubitelj teme. Prišlo je pa vprašanje, kje bode telovadili? Kaplanče jo je kmalu pogruntalo. Okrajni šolski svet naj dovolji Sokolu telovadnico v meščanski šoli — potem mora tudi čukom dovoliti. Res kar je Sokol tri leta prosil in čakal to so čuki dobili v teku enega tedna. Kaplanče pa ni mirovalo — vedno je mislilo kako bi spravilo Sokola ob telovadnico — in prišel je na idealno misel, katere se mu je vsled kratkovidnosti naših mestnih očetov tudi v polnem izpolnila. Mežnarija se naj podere, in prizidajo naj se farovžu novi prostori, kar bode v olepšavo glavnega trga, med novimi prostori pa bode lepa dvorana, katere bode Čuku telovadnica. Sreča mu je bila mila — dosegel je vse. Farovž je predelan, telovadnica oziroma dvorana gotova, torej čukarija pod streho. — Sedaj pa na delo, da se Sokola okrade za telovadnico, da pa ne bode prerakanja naj to izvede naš slavni k. k. deželni šolski svet. Kaplanče je pisalo deželnemu šolskemu svetu: Čuki ne rabimo več telovadnice v meščanski šoli, imamo jo v novem farovžu, prepoveste telovadbo Čuku in Sokolu v telovadnici meščanske šole. Deželni šolski svet je hitro ustrelel želji in v svoji seji 1. avgusta je res vrgel iz meščanske šole Čuke in Sokole. Naprej ne govorimo, ker naj sodi vsakdo sam o pravici in ljubezni naše slavne vlade! Radovedni smo le kaj bodo storili sedaj naši mestni očete!

DNEVNE VESTI.

S čem se hvalijo! V nekem našem dopisu iz Trsta se je reklo, da tržaški okoličniki niso navajeni misliti s svojimi glavami, ampak samo na komando. To je dalo povoda nekemu tržaškemu, najbrže okoliškemu rodo-ljubu, da je napisal v „Edinosti“ veliko jeremijado o trpljenju tržaških okoličnikov Slovencev, ki so l. 1897. radi prevelikega avstrijskega patriotizma morali po cele mesece presedeti v ječi! Smejali smo se, ko smo čitali to jeremijado, ker s tem je pisec notice v „Edinosti“ podal nov dokaz za resničnost naše trditve, ker ako bi okoliški tržaški Slovenci znali misliti s svojo glavo, se gotovo ne bi dali zapirati — radi pregorelega avstrijskega patriotizma. Malo več previdnosti bi bilo pač priporočati tržaškim polemikom in tudi malo več — pameti, da si ne bi še kdaj hladili svoj prevroči avstrijski patriotizem — v špekhamri.

Kar je bilo nas požlindranih. V razpravi o zgor. šišenskih dogodkih je priča klerikalec Matevž Jekovec, delavec v tobačni tovarni svojim klerikalnim bratcem priložil zaupnico, ki zasluži, da se jo ne pozabi. Izpovedal je, da je g. Seidl upil: „Fuj žlindra! Kar je požlindranega vni!“ „Nato“ pravi Jekovec, „kar nas je bilo požlindranih smo šli vsi v n.“ Navzoče klerikalce je bilo seveda sram, da se je med njimi vendar le eden iznašel, ki je resnico povedal, tudi pod prisego in ki je potem še pristavil, da se mora pred bogom resnico govoriti. Iz zadrege so si pomagali s tem, da so se silili smejeti, ampak ta smeh jim ni prišel od srca — kvečjemu če Jekovec misli, da imajo klerikalci tudi svoja srca — požlindrana.

Skilcatelj shoda uradne osebe? Kakšne klobasarije je dr. Peganov koncipijent pri razpravi zgor. šišenskih dogodkov zagrešil, kaže med drugimi tudi sledeča njegova trditev: Brihtni dr. Adlešič je v svojem govoru in da doseže pri sodniku večji uspeh za odmero kazni proti g. Seidlu, trdil, da sta klerikalna glavna kričala tega shoda Babnik in Orehek smatrati kot uradni osebi. In ker sta bili ti dve „uradni osebi“ na svoji časti užaljeni, zaslužijo obtoženi Seidl tem večjo kazn. — Mi pa smo mnenja, da dr. Adlešič za svojo najnovejšo iznajdbo „uradnih oseb“ resno zasluži, da ga dr. Pegan prihodnjic pošlje kot skilcatelja shoda v Šiško, kjer se bo dr. Adlešič lahko uveril, če se bo tudi njega smatralo za „uradno osebo“.

Odkod jemljete denar gospodje? Prejeli smo: V gostilni „pri lepi udovi“, kjer se shajajo vodovodni zadrugarji Pogačnik, Zelenka, Oroszy, Borštnar s svojimi nemškimi bratci, ki z dr. Egerjem na čelu vsak teden dvakrat premerijo pot iz kaznine v Spod. Šiško, se večkrat čuje koliko lepega dobička nese vodovod posameznim odborikom. Pogačnik in vinski trgovec Alojzij Zajec sta baje že toliko zaslužila pri vodovodni zadruzi da sta dala vsak po 1000 K za zgradbo nove cerkve v Šiški. G. Pogačnik za svojo osebo hoče namreč s tem dokazati, da je res velik naprednjak, katerega „življenska naloga“ je, Šiško oblagodariti z novo cerkvijo, ker mu je stara — preozka. Tudi v listih večkrat čitamo, da zadrugarji vlečejo mastna plačila od vodovoda. Čudno se nam zdi, da se nadzorstvena oblast prav nič ne briga, ali izplačevanje nagrad odgovarja smislu in določbam pravil vodovodne zadruge. Tam namreč (II. § 3) čitamo, da se iz denarnih sredstev in

letnega prebitka ustanovi „rezervni fond“, ki pa se sme šele načeti, ko znaša 5000 K in ki služi v pokritje morebitnih izdatkov za popravila cevnega omrežja. V členu VI. § 12 teh pravil zopet čitamo ponovno potrditev te določbe s konečnim dostavkom: „Ko ta rezervni fond naraste na 5000 K in so pokrita vsa zadržna letna plačila, se ima vodovodna pristojbina primeroma znižati. Nikjer v teh pravilih pa ne najdemo, da je zadruga opravičena svojim odborikom izplačevati nagrade. Pač pa najdemo v § 31, ki govori o predmetih, ki jih obravnava občni zbor, v točki 8 sledečo postavko: „dovolitev morebitnih nagrad predstojništvu“. Ker je glede uporabe denarnih sredstev vse tako natančno določeno, odkod naj se te „morebitne nagrade“ predstojništvu izplačajo, se nam zelo čudno zdi, kako je nadzorstvena oblast, oziroma deželna vlada mogla taka nejasna pravila potrditi. Se bolj pa se nam čudno zdi, kako more nadzorstvena oblast trpeti, da pusti v pravih nedolocene nagrade izplačevati, dočim se prav nič ne briga za to, je li vodovodna zadruga izpolnjuje svoje v § 3 in § 12 izrecno označene določbe, namreč, da „se ima vodna pristojbina primeroma znižati“, če „rezervni fond“ naraste na 5000 K in so pokrita vsa zadržna plačila. Vsi, ki morajo vodovodno pristojbino plačevati, dobro vedo, da zadrugarji pristojbino ne le da jo primerno ne znižajo, marveč, da jo prav neprimerno, da ne rečemo naravnost odušurko povišujejo, za kar imamo v rokah dokaze, ki pridejo ob ugodni priliki na dan, da bo svet znal po vrednosti ceniti šišenske vodovodne bratce. Apeliramo na nadzorstveno oblast, da se pouči, odkod jemljejo vodovodni zadrugarji denar za svoje nagrade in kako izpolnjujejo od k. k. deželne vlade potrjena pravila.

„Sokolski zlet v Domžalah“, ki ga priredi ljubljanska sokolska župa s sodelovanjem Gorenjske, ter Sokolske župe Ljubljana I., katerega pa se udeležijo tudi ostale oddaljene župe po deputacijah, zaključil bo dobo slovenskih sokolskih izletov za tekoče leto. Drugič se prireja slovensko Sokolstvo zlet v Domžale. Prvič je bil tam l. 1907. Dosti manjše je bilo tedaj slovensko Sokolstvo in temu primerno tudi udeležba na tedanjem domžalskem zletu. V štirih letih se je naše Sokolstvo znamenito razvilo; letošnji zlet v Domžalah bo pokazal brez dvoma napredek slov. Sokolstva izza prvega domžalskega zleta, pokazal ga bo v številu in v kakovosti. Sokolski zlet pa bo obenem spojen s slavnostjo otvoritve „Sokolskega doma“ istotam; mlad v neugodnih razmerah, borec se z mnogimi ovirami, je domžalski Sokol vendar pokazal toliko silo, udejstvil toliko vztrajnost in energijo, da mu po maloletnem društvenem obstoju že stoji lasten dom, ponosen in lep, nova trdnjava sokolska. Glede na pomembnost te priilike in važnost te postojanke, ki jo zavzema domžalski Sokol, pričakovati je sijajne udeležbe, zato torej Slovenci prihitite 6. avgusta v Domžale.

Domžalski Sokol vljudno naznanja bratom Sokolom in članom društva ter cenj. občinstvu, da ne razpošilja za velik sokolski zlet v Domžalah, ki bo v nedeljo, dne 6. avgusta t. l. nikakih ročnih vabil, ker vabi javno po vseh časopisih in s plakati ves zaveden slovenski svet, da pride v nedeljo v Domžale!

Ljudska veselica ob velikem sokolskem zletu v Domžalah, ki bo

v nedeljo 6. avgusta t. l., bo gotovo nekaj posebnega. Igrali bosta dve godbi. Zunaj na veseličnem prostoru bo preskrbljeno za razne jestvine in pijačo. Stregle bodo domače narodne gospe in gospodične. Iz posebne prijaznosti do društva so prevzele sodelovanje tudi cenjene narodne dame kamniške. Prostorna telovadnica v Sokolskem domu, bo pa služila ta dan plesu. Za vsak ples se plača 10 vinarjev. Pri plesu bo igral domači orkester.

Sokol I. naznanja, da se udeležijo II. hrvaškega zleta v Zagrebu v dneh 13., 14., in 15. avgusta. Brate člane, ki se nameravajo udeležiti zleta, uljudno prosimo, da prijavijo svojo udeležbo. Prijave za udeležbo prejema br. Vidmar, Pred škofijo. Tudi drugi nečlani se zglašijo lahko istotam. Vsakemu, ki se zglaši je plačati takoj 4 K za legitimacijo s katero bo imel pristop k vsem prireditvam in pravico do brezplačnega prenočišča. Ker je do konca tedna treba prijave odposlati in se na poznejše glede prenočišč in skupnih obedov ne bo moglo ozirati, se vse udeležnike opozarja, da se do sobote zanesljivo zglaše. — Odbor.

Šišenski Sokol se udeležijo slavnosti v Domžalah korporativno z zastavo. Zbirališče ob 10. dopoldne na državnem kolodvoru, odkoder se odpeljejo v družbi drugih bratov Sokolov s posebnim vlakom v Domžale.

Vsi napredni volilci v Spodnji Šiški se še enkrat opozarjajo na volilni imenik, katerega je treba dobro pregledati v svrhu reklamacij. Volilni imenik je vsakomur izmed naprednih volilcev na razpologo ali pri podpredsedniku „Vodnika“ (v gostilni g. Moharja, ali pri tajniku g. Cimermannu (v gostilni pri Ančniku).

Izleti iz Zagreba. Češko Sokolstvo ima navado, da združi s sokolskim zletom druge manjše izlete po slovanskih zemljah, kar je za sokolstvo in za posamezne člane velike vrednosti. Letos se vrši v dneh od 13. do 16. veliki sokolski zlet v Zagrebu in se nameravajo trije izleti, ki sledijo takoj po sokolskih dneh in sicer: 1. Izlet v Bosno, Hercegovino in v Dalmacijo. 2. Izlet v Opatijo, Cirkvenico, Kraljevo, Krk, Basta, Rab, Pulj, Brionski otoki, Trst, Benetke, Postojna. 3. Ista pot brez Benetek. 4. Opatija, Postojna, Ljubljana. Potovanje vodi polovalna pisarna Čenek Šulc v Pragi. Češka Obec Sokolska priporoča vsem članom in Sokolom, da porabijo priliko in se udeležijo teh izletov. Potovalna pisarna Šulc je izdala poseben program, ki natančno določuje dneve in kraje izletov in cene za vožnjo in za vse druge stroške. Izlet v Bosno Hercegovino in Dalmacijo stane 145 K oziroma 175 K (III. ali II. razred vlaka oziroma na ladji). Izlet: Opatija, Cirkvenica, Kraljevica, Krk, Bačka, Rab 128 K oziroma 135 K. Izlet: Brionski otoki, Trst, Postojna 108 K. Opatija, Postojna, Ljubljana 42 K. Priglasiti se je treba do 8. t. m. Udeležiti se more vsak, ki se udeležijo sokolskega zleta v Zagrebu. Denar je treba poslati ob enem s priglasenjem. Dobro bi bilo, da se tudi naši sokoli udeležijo teh izletov po slovanskem jugu.

Neenavdno pošiljatev smo dobili te dni: v lepem papirju zavito zemljo — ne, zemljico. Tista zemljica se je porodila v Schreyevi pekariji (tako vsaj je bilo zapisano na listku)

in je približno 6 cm široka ter približno 3 1/2 cm debela. Tehta pa 22 1/2 gramov. Sicer je pa čisto čedno narajena. Mi smo izračunali tudi to, koliko bi bilo treba vzeti takih zemljic, da bi odvagale g. Schreya. Ta gospod je bolj obilnega života in tehta — tako se nam poroča, če je pa res ne vemo — 136 kg (samo? op. stavca) in bi bilo treba okoli 6000 takih zemljic, da bi gospoda odvagale. Pa še en problem smo reševali, pa ga nismo mogli rešiti, namreč koliko takih zemljic bi gospod Schrey na dan moral pojesti, da bi bil sit in koliko bi to — veljalo. Če si upa to težavno vprašanje kdo rešiti, naj se pri nas oglasi. Za „lon“ mu bomo poklonili tisto zemljico, ki smo jo dobili.

Užitniški zakup v hišo „Gospodarske zveze“. Na naši dve večerajšnji notici o prodaji Gorupove hiše na Dunajski cesti in o užitniškem zakupu smo prejeli naslednje pojasnilo, ki ga drage volje priobčujemo: „Z ozirom na 2 notici v današnji številki Vašega cenjenega lista, dovolim si Vam sproženo zadevo sledeče pojasniti: Hišo na Dunajski cesti št. 31 kupil sem 18. oktobra 1910 od gospoda viteza Gorupa za K 150.000,—, prevzel sem jo pa s l. majnikom 1911. Kar se pa notice glede ravnateljstva mestnega užitniškega zakupa tiče, Vam uljudno poročam, da do sedaj niti eni stranki v hiši nisem najemnine povišal, razen mitnici ozi. goraj imenovanemu ravnateljstvu od K 1000,— na K 3000,— kar blagovolite na znanje vzeti ozi. popraviti. — V Ljubljani, 3. avgusta 1911. — Z odličnim spoštovanjem Josip Zidar.

Slovenski gostilničarji prirede 17. avgusta izlet na Bled. „Gostilničarski Vestnik“ je prinesel poseben ilustriran „Program“ ki popisuje namen gostilničarskega izleta, pomen stanovske organizacije. Izlet ima namen, da se gostilničarji med seboj spoznajo in da se s tem povzdigne stanovska zavest. Gostilničarji naj na takem izletu spoznajo najlepše slovenske kraje in naj vidijo, kako se skrbi za promet tujcev. Ta izlet naj bo obenem zabaven in poučen, ker so ravno v teh krajih gostilne in hoteli urejeni najmodernejše. Gostilničarski izlet ima namen dati vsem dovolj razvedrila ob enem pa naj bi bil manifestacija stanovske organizacije. Program prinaša popis slovenskih krasot, ki si jih bodo izletniki po vrsti ogledali. Udeležbo je naznaniti do 6. t. m. Plača se za vožnjo (iz Ljubljane) in za druge ugodnosti 12 K za osebo. Udeležijo se lahko vsak gostilničar, oziroma člani in znanci družine. Iz Ljubljane do Dobrave je poseben vlak. Pričakovati je obile udeležbe.

Podružnica Slov. plan. društva v Radovljici vabi na veliko vrtno veselico, ki se vrši dne 6. avgusta t. l. v gozdčku gostilne „Triglav“ v Lescah. — Začetek ob 3. pop. Vstopnina 40 vin.

Prostovoljno gasilno društvo v Mostah priredi v nedeljo dne 13. avgusta t. l. v restavraciji g. Elije Predoviča na Selu veselico. Na sporedu je med drugim podelitev častnih diplom novooimenovanima častnima članoma gg. Predoviču in Giuliniju. Ob pol 5. uri prvi občni zbor ljubljanske okr. gasilske zveze, nato veselica z godbo, plesom, šaljivo loterijo, umetelnim ognjem itd. Pri veselici svira godba

Naročajte, ponudite, zahtevajte Tolstovrško slatino in pijte samo

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kisa voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Guštanj, Koroška, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

MALI LISTEK.

MIRKO Z.:

Kizmet.

(Konec.)

Mimo grede je pogledal še za grm ob jarku in s studom se je zgrozil nad pogledom. Žena njegovega prijatelja je ležala v prešestnem poljubu z neznanim vojakom.

Tedaj se mu je zazdelo, da sliši nedaleč pred seboj in za seboj otožen jok, kakor bi jokal otrok, ki se zgubi v gozdu. In ta otožen zategnjen jok je rezal Ivanu Puščobi srce in tlačil možgane, da je kapljala iz njih krvava misel.

Kakor iz tal vzrastli so se bližali Ivanu neznani ljudje, eden je pristopil k njemu in njegov mrtvaški dih mu je zapiral sapo. Prihajali so novi ljudje, vsi strašnejši od prvih. Ogrnjeni v bele mrtvaške halje, v rokah goreče sveče, iz udrth oči jim pa veje strašna zelena luč. In eden teh je pristopil k Ivanu Puščobi in zašepetal:

— Končano je . . .

Ivan je strepetal, ko je videl, da je osamljen in zopet si je zaželel prijatelja, da bi mu potožil tistih par besedi, ki so mu ležale kot najtežja peza na srcu.

Zopet so se posvetile v noči one lokave oči in odprla ona strupena, brezzoba usta.

— Gospod Puščoba, pazite, da ne zaidete v ribnik . . .

Naveličal sem se neprestane blodnje skozi temno uoč brez upa na zmago. Videl sem, kako ležijo pred menoj vsi upi strti, a kljub temu sem poskusil zadnje, to je razvedriti svoje misli v vinu.

Kakor vedno v takem slučaju, sem delal tudi sedaj iz mladostnih obrazov, polnih življenja in nedolžnosti, same trudne glave z krvavo obrobjenimi očmi, omahljivo, trudno postavlo.

Tam pri oknu je sedel nenavaden grof, . . . izpit obraz . . . globoko udrte oči . . . naprej strleče brke . . . nervozne modre ustnice! Pil je mnogo in požiral v dolgih, obilnih požirkih . . .

V kotu je čepela sključena ženica. Z rokami oprta na kolena je ogledovala Ivana Puščobo z dolgim žalostnim pogledom. Napol sivi lasje so ji pokrivali njeno mrko čelo, pod solznimi očmi ji je pa krožila temna, trudna senca . . .

Bilo mu je neizrekljivo tesno, ko je gledal krog in krog sebi sorodne obraze. Vsi so se mu pa režali s svojo kruto usodo.

Prijel se je za čelo in začutil na

njem strjeno svojo kri. Jel se je praskati po čelu, da bi jo odstranil. A glej, po čelu se mu vije nova temno-rudeča kri . . .

Preletel je še enkrat svojo medlo preteklost in iskal v njej podobnega dogodka. Nikjer ni našel slučaja, da bi trepetal iz strahu.

Ivan Puščoba je spoznal kako blizu je svojemu koncu.

— Končano . . .

Nagnil se je naprej, da je kapljala vroča kri na tla in trhel les je požiral gorko človeško kri . . .

In glej, Ivanu Puščobi se je slednjič zahotelo, da bi še živel. Premišljal je kaj bi storil. Pritisnil je svojo roko na čelo, da bi ustavil kri. Polagoma so se mu vračale moči, a močen curek je prodir med prsti, škropil po sobi in oškropil oba žalostna, sorodna obraza . . .

Omahnile so mu roke in pogled mu je ušel skozi okno v bližajoče jutro. Tedaj se je še enkrat zabliskalo nedaleč pred njim rudeče zagrtno okno. Puščoba je zbral zadnje noči in se priplazil do pod okna, za njim pa se vlekla razločna krvava sled. Še enkrat se je ozrl na okoli in vdihnul poživljajoči jutranji zrak, potem pa je s tresočo roko odgrnil rudeče zagrtno in pogledal na sredo sobe, na žalostni svoj — kizmet . . .

MARA GREGORIČEVA.

Otroška ljubezen.

Igrali smo lavntenis. Toda žoga za žogo je odskakovala preko meje med izbrano cvetje topliškega parka. Bili smo pač preraztreseni, da bi dokončali partijo s povolnim vspehom, kajti naše oči so se venomer obračale v družbo, ki je obstojala iz dveh petletnih deklic in mladega inženirja. Govorica in kretnje te razigrane trojice so dobile nase pozornost vseh igralcev in gledalcev, ki so sedeli okoli nas. Saj ti otroci niso bili otroci, ti dve deklici se nista vedli kakor deklici, temveč kakor pravi tekmovalki, ki ne prikrivajo svoje ljubosumnosti niti druga do druge, niti do svojega izvoljenca, ne do ljudi, ki ju obkrožajo. — Pa ni bil morda izredno lepega obličja inženir Snežinski. No, pa kdo bi se dandanes oziral na krassen pa istočasno mrtven in neizpremenljiv obraz, obraz s suhoparno dolgočasno govoricco? Niti otroci ne! Inženir Snežinski je bil naravnost grd, ako pomislim na njegov pegasti goli obraz, na njegove rdeče lase, majhne oči in ostičasti dolgi nos. Vendar je bil nekaka simpatija letovišča, tako da so se poleg razposajenih vdov, mladoletnih lepotic in starodeviških bogatink z veselimi usmevom ozirali vanj celo

gospodje. Med otroci pa je bil najbolj priljubljen štiriinpolletni Venerini in petletni Fridi.

Poberi se izpred naju! Snežinski je moj, je vpila Frida.

— Ko bove sami, ti izpraskam oči, je v slabi nemščini razburjeno odvrnila Venerina.

Snežinski pa, ki je obe deklici oklepaj z rokama, se je zadovoljno in pristrčno smehljaj.

— Jaz se te ne bojim, je nanovo zakričala Frida.

— Jaz sem bolj močna kakor ti. Zopet krohoh . . . Pogledi so švigali semintja, izmed njih so nekateri dokazovali, kako odobravajo vzgojo maloletne Nemke. Drugi pa so se nejevoljno čudili, jaz pa sem se spomnila pri tistem vzkliku na napis, ki stoji v atriju neke nemške šole.

— Tudi jaz sem krepka, saj sem bolj debela, ko ti, je odvrnila Italijanka ter pokazala s tem, da kakor njen rod vobče nima niti ona smisla ne za zdrave dovpite, ne za politiko.

— Gospod Snežinski, zapodite proč Venerino!

— Ne, Frida, tega ne učinim, ker imam obe enako rad.

Toda meni ste rekli, da me imate rajše!

— Nikdar! Mene ima rajše, mene, je posegla vmes Venerina. (Dalje.)

gasilnega društva Kašče-Zalog. Vstopnina 40 vin. Gasilci v kroju so vstopnine prosti.

Kolera v Trstu. Za kolero je v Trstu zdaj bolnih 14 oseb. Predvčerajšnjim je nenadoma zbolela na kolero lastnica javne hiše Colognati, istotako na kolero sta na novo zbolela rokovičarski pomočnik Hoček in 13 letna deklica Cibron. Izmed novih bolnikov ni doslej umrl še nihče, vendar se dvema, 17 letni Udini in zasebnemu uradniku Kohnu, godi slabo. Drugim je po boljše. Mestni magistrat je izdal stroge odredbe, posebno glede prodaje sadja, v prvi vrsti fig. Sadje se sme prodajati le pri Rdečem mostu in na Barriera Vecchia, pa se tu samo do solnčnega zahoda. Ljudstvo ni zaradi kolere prav nič vznemirjeno. Mnogo prebivalstva je odšlo iz mesta na kmete.

K cerkniškemu jezeru. Kdor hoče videti, kako izgleda osušena cerkniško jezero, se mu nudi sedaj ugodna prilika. Za nedeljo sta zasnovana dva izleta in sicer 1. čez lški Vintgar v Osredok, St. Vid, Begunje; 2. (z jutranjim vlakom od Borovnice čez Pokojišče. Prva tura je za dobro utrjene pešce. Natančneje pojasnila v podružnici „Jutra“ v Sp. Šiški.

Izgubila se je v ponedeljek, dne 31. julija knjižica, v katero se vpisuje mleko, z vsebino 300 K denarja, iz Podbrezja do Posavca na Gojenjskem od 4. do 7. popoldne. Pošten najditelj naj proti nagradi odda na naslov: Franc Vidic, Mošnje pri Radovljici ali pa orožniški postaji v Podbrezju.

Izgubljen je bil v Spod. Šiški od Kolodvorske do Kamniške ulice zavitek z vsoto 170 K. Pošten najditelj naj ta denar odda proti primerni nagradi pri g. Antonu Jurkoviču, Kamniška ulica št. 8 Sp. Šiška. — Včeraj popoldne okoli 4. ure je bilo izgubljenih v Sp. Šiški od Keršičeve tovarne do Visjanove hiše 40 K v bankovcih. Pošten najditelj naj denar odda proti primerni nagradi pri Mački Marezini, Sp. Šiška 39.

Okraden je bil te dni g. Anton Štirn v Sp. Šiški. Zmanjkalo je veliko usnja in čevljev v vrednosti 400 K. Dejanja osumljen je neki pomočnik, ki je bil 2 dni pri g. Štirnu in neznano kam izginil.

Utonila. Kakor smo že včeraj v brozavki poročali, so potegnili iz Save pri Kresnicah neznano približno dvajsetletno utoplenko. Našli so jo delavci, ki so se tam kopali. Govori se, da je utopljena identična z ono, o kateri je „Jutra“ nedavno poročalo pod naslovom „Dosegla svoj cilj“.

Brata povozil. Iz Kresnic nam prijatelj poroča: Posesnikov sin Alojzij Ravnikar je povozil v kresniških poljanah svojega 7 let starega brata, ki je vsled zadobljenih poškodb kmalu nato umrl. Vzrok nesreče — nepredvidnost.

Vročina. Dočim je v sredo vročina odjenjala, se je včeraj zopet občutneje pojavila. Toplomer je v opoldanskem času na soncu kazal 42° C v senčnatih vrtovih le 25° C.

Prodaja hotelske oprave in pohištva pri „Bavarskem dvoru“ se danes nadaljuje.

Pozor! Gg. kegljači ne pozabite, da je priredilo „Napredno politično in izobraževalno društvo za kolizejski okraj“ ta in prihodnji teden kegljanje na dobitke. Pričetek vsak večer ob 7. uri v vrtnem salonu restavracije „pri Levu“ na Marije Terezije cesti št. 11. Na obilen poset vljudno vabi veselični odbor.

Elektrodiograf „Ideal“. Danes večer smeja; svira „Slov. filharmonija“. Opozarja se obenem na jutrišnjo predstavo, na katere sporedu je poleg drugih lepih in zanimivih točk drama iz življenja „Socialni prepadi“, ki traja 40 minut.

„Slovenske filharmonije“ oddelek koncertira danes pri večernih predstavah v elektrodiografu „Ideal“ od 8. naprej na vrtu hotela „Malič“. — V parkhoteln „Tivoli“ igra salonski orkester, kakor običajno od 7. zvečer. Vstopnina prosta.

Zgornje-šišenski dogodki pred sodiščem.

Ne vemo ali in s čem so se Šiškarji tako zamerili gosp. svetniku Potratu, vemo pa, da njegove obsodbe v zadnjem času vzbujajo pozornost ne le med Šiškarji, marveč tudi med juristi in celo med njegovimi kolegi. Kdo se ni čudil n. pr. njegovi obsodbi gospe H., katero je obsodil le za to, ker je poslala po orožnike, ker so jo druge sestanovale opozorile na pretečo n. varnost, ko je g. P. s samokresom v roki meril nanjo, ki je tako sedela, da nevarnosti niti opaziti ni mogla. Torej človek, ki je v nevarnosti, bi po Potratovem mnenju niti po orožnike ne bi smel poslati?

Za tem slučajem so prišli še drugi, katerih pa za enkrat raje ne omenjamo. Pečati pa se moramo nekoliko še z zadnjo razpravo o zgornje-šišenskih dogodkih. Radi teh dogod-

kov sta bila tožena gg. Seidl in Babnik. Kdor je bil pri razpravi navzoč in ni poznal zgodovine teh dogodkov že od prej, bi od tega, kar je pri razpravi slišal, ne mogel dobiti prave slike, kaj se pravzaprav razpravljalo. Sodnik, ki strne vese obtožbo v eno razpravo se mora potruditi biti v posameznih slučajih tako jase, da ga vsakdo lahko razume. Glede tega slučaja pa celo zaslišane priče dostikrat niso vedele, za kaj se gre, namreč za kateri slučaj pričajo. Mučen utis je napravilo za poslušalce, ki so stali pod utisom, da pravzaprav mladi dr. Pogonov koncipijent vodi razpravo. Še mučnejši pa je bil ta utis med govori zagovornikov. Sodnik je po našem mnenju vsaj radi formalitete dolžan (če tudi je že sam pri sebi sklenil svojo sodbo) poslušati končni zagovor bodisi obtoženca, bodisi njegovega zastopnika. Tega pa ne more storiti sodnik, ki se med govorom zagovornikov posvetuje z zastopnikom državnega pravdnštva glede odmere kazni, oziroma ki že med tem časom išče po kazenskih paragrafi. Ugled odvetniške zbornice zahteva, da spričo takega preziranja ne trpi ugled zagovornika. Kaj si more stranka, ki plača svojega zagovornika, misliti, ko njen zastopnik v njen prid govori in jo brani, sodnik pa ne posluša, kaj zagovornik navaja v obrambo svoje stranke?

Se bolj kot te okolnosti, pa vzbuja splošno pozornost dejstvo, da se pri okrajnem sodišču, v slučajih, ki jih ne razpravlja sodnik gosp. dr. Pompe, kratkoma odklanjajo priče obtoženca, dočim se dogajajo slučajji, da se klerikalcem ugođe vsi predlogi na zaslišanje priči, pa magari, da je položaj tudi brez nadaljnjih priči že dovolj pojasnjen. Ravno v slučaju šišenskih dogodkov se gosp. Potrato z neko jekleno trdnostjo brani zaslišati vseh od nasprotne stranke predlaganih priči.

Pri slučaju Seidl n. pr. so bile od 21 predlaganih priči zaslišane le tri v interesu obtoženca. Izkušnje v takih razburljivih slučajih, ko si stojita dve politični stranki v dejanskem nasprotju, vendar dovolj jasno uče, kako skrajne previdnosti je treba glede zaslišanja priči. V tem slučaju niti klerikalci sami niso mogli utajiti, da se niso tudi sami udeležili rabuke proti političnim nasprotnikom. Mi bi radi poznali klerikalca, ki bi mirno držal svojo bučo, da bi liberalci po njej delal kar bi hotel, ne da bi se napadeni vsaj branili in da ne bi vrnili, kar se mu je „posodilo“.

In kje si more pri takih razburljivih nastopih, ko pri toliki množici med seboj se pripravljajo strank le nekaj priči vsak slučaj celega dogodka natanko zapomniti. Sodnik si je v tem slučaju, ko klerikalci sami priznajo, da je pri spopadu v veži vse vrelo, zadovoljil s tem, da je pustil pri sebi le tiste klerikalne priče, ki so bile kolikor toliko tudi same prizadele; od 21 priči obtoženega g. Seidla pa je pustil le tiste tri zapriseči, ki pri tem dogodku sploh niso bile navzoče.

In potem glede obtoženega klerikalca Babnika: Da g. Seidl po tem, ko se je cela tropa privajala iz veže, ni bil res od klerikalcev dejansko na paden, tega niti klerikalci niso mogli zanikati. Seidl sam pravi, da ga je poštni sluga Babnik udaril, oziroma ga vlekel za lase. Drugi so videli, kako so klerikalci po živinski mlatili s palicami po glavi in po rokah Seidla. Našli so celo odbito kljuko od ene teh palic. Seidl si je pustil takoj zdravniško konstatirati pri tem dogodku zadobljene poškodbe. Toda g. Potrato je šel preko vseh teh dejstev ter Babnika oprostil, Seidla pa obsodil.

Če ni bil prepričan, da je Seidla res poškodoval, bi moral upoštevati kazenske določbe, ki pravijo, da v slučajih, ko ni najti pravega krivca, se kaznujejo vsi tisti, ki so bili pri dejanju navzoči. Tedaj pridejo v tem slučaju v prvi vrsti v poštev oba brata Babnika. Orehek in sploh vsi glavni klerikalni kričaji. Nimamo nič proti obsodbi g. Seidla, če je res tudi on kaj zakrivil. Nikakor pa se ne moremo strinjati z oprostitvijo tistih, ki so g. Seidla s palicami in pestmi napadli.

Dolžnost zastopnika državnega pravdnštva bi bila skrbeti, da se pravi krivci najdejo, da se da zakonu veljavo, ne pa kot je v tem slučaju storil, da je z neko čudno nervoznostjo odklonil nasprotno priče ter končno predlagal za g. Seidla kaznitev po § 411 za Babnika pa le „uporabo zakona“.

G. zastopnik državnega pravdnštva privatno lahko simpatizira s klerikalci, a pri razpravi pa mora gledati na to, da občinstvu ne nudi najmanjnjega utisa za take dvomerne predloge, kot jih je v tem slučaju stavil.

G. svetnik Potrato je bil doslej znan kot pravičen sodnik. Za to mu za vbodoče svetujemo, naj se potruži, da mu javnost to zaupanje tudi v vsakem slučaju ohrani.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Gosposka zbornica.

Dunaj, 3. avgusta. Gosposka zbornica je danes popoldne sprejela na svoji seji bančno predlogo z dodatnimi predlogi. Nato je bila sprejeta trgovska pogodba s Črno goro. Izmed čeških članov je govoril dr. Matuš, ki se je toplo zavzel za to, da bi bili Čehi zastopani v generalnem svetu Avstro-ogrske banke.

Maroko.

Dunaj, 3. avgusta. „Wiener allgem. Zeitung“ javlja, da so pogajanja glede Maroka med Nemčijo in Francijo dospela na mrtvo točko. Težko bo baje doseči sporazum. Noben predlog od te in one strani ni našel splošnega odobravanja. Princip teritorialnih kompenzacij je nesprenjemljiv. V Londonu se je pojavil predlog, naj bi se vršila nova konferenca. Dalje poroča jutranja „Zeit“, da angleška vlada pripravlja mobilizacijo, večerna „Zeit“ temu pristavlja, da pripravlja mobilizacijo tudi Nemčija. Oficielni krogi teh vesti še niso demantirali, pa ko bi jih, bi bile te tajitve brez pomena.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Telovadno društvo „Sokol“ v Ljubljani.

Bratje!

V nedeljo, 6. avgusta bo v Domžalah ob otvoritvi tamošnjega „Sokolskega doma“ sokolski zlet, ki ga priredi Ljubljanska sokolska župa s sodelovanjem bratskih žup Gorenjske in Ljubljana I. ter oddekov drugih oddaljenih žup.

Dolžnost našega društva kot osrednjega društva Ljubljanske sokolske župe je, da se tega važnega zleta udeležijo v kolikor mogoče velikem številu.

Vabimo Vas torej, bratje, da se v nedeljo ob 9. uri 15 min. zberete kar najmnogobrojnejše v društvenem kroju na državnem kolodvoru za odhod s posebnim vlakom v Domžale.

Redovne vaje za člane v kroju bodo danes, 4. avgusta ob 9. uri zvečer v društveni telovadnici v „Narodnem domu“.

Na zdar!

Odbor telovadnega društva „Sokol“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službo 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisnimim vprašanjem je priložiti znakmo 20 vin. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Izvrsten brinjevec

ima

L. Šebenik v Spodnji Šiški.

Avtomobil za štiri osebe ceno prodaja Lovro Šebenik, Sp. Šiška.

Stanovanje z eno sobo, kuhinjo in drvarnico se odda za november na Tržaški cesti 45. 293/3-2

Stanovanje v prijazni, mirni in hladni Novi ulici št. 3 s 3, 2 in 1 sobo in pritlikolno je oddati takoj ali za november. 303/2-1

Damsko kolo „Styria“, popolnoma novo, se takoj jako ceno prodaja. Več v podružnici „Jutra“, Sp. Šiška. 311

Izpuščen mlekar 27 let star, želi službo. — Odgovorja: Posređovalnica v Postojni. 312

Stanovanje z dvema sobama, kuhinjo in pritlikolno v sredini mesta se takoj odda. Več se poizve Kongresni trg 5. 309/2-1

Vojaška suknja (Waffenrock) skoro nova, za enoletnega prostovoljca se prodaja. Natančneje v upravnistvu „Jutra“. 410/x-1

Boljša kuharica želi mesta kot gospodinja k samostojnemu gospodu. Ponudbe s sliko pod „Gospodinjia“ na Prvo anončno pisarno. 459

Odda se za novembrov termin hlev s pritlikolno za 4 konje, nadalje suho in prostorno skladišče. — Polzve se Marije Terezije cesta 16 pri „Levu“ I. nastr. od 1. do 2. ure popoldne. 313

Korespondenca.

Gospodična, stara 28 let, s premoženjem, se želi poročiti z gospodom, že nastavljenim železničarjem ali vdovcem. Ponudbe s sliko pod „Dobrosrčna“ na Prvo anončno pisarno.

Mladenič, posestnik in obrtnik v predmestju Ljubljane, se želi seznaniti z gospodično, ki ima nekaj gotovine. Ponudbe s sliko od 15. avgusta pod šifro „Vintgar“, poste restante, Ljubljana. 460/2-1

„Sava“ ali nisl prejela pisma? Zakaj molčiš? Prosim odgovor brez šale. Korespondent. 461

Zavbr dečva želi korespondirati s kakim gospodom. Ponudbe pod „Juno“ na upravo „Jutra“. 306

Kdo je pripravljen z menoj dopisovati? Prosim naslov pod „Mična gospodična“ na upravo „Jutra“. 307

Kdor išče ali oddaja kako

službo,

kdor hoče kaj

kupiti ali prodati,

doseže to najlažje, ako

inserira

v Malih oglašitvah „Jutra“. Za besedo se plača

samo 5 vinarjev.

Stanovanje

dve sobi, kuhinja in drvarnica se odda takoj, ali tudi za november mirni stranki v Krojaški ulici št. 8.

Dr. Ivan Jenko

je odpotoval do 8. septembra t. l.

OKLIC!

300 do 400 lepih še stoječih

: smrek :

v bližini Kranja se po nizki ceni prodaja. Naslov pove iz prijaznosti upravnistvo „Jutra“.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Priznana pristne oljnate in suhe

cene nizke barve točna postrežba

PREMERL in JANČAR

LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 20 nasproti Figovca na debelo in na drobno. — Izborne emajlne glazure, LAKI

FIRNEŽ in ČOPIČI.

Vse v to stroko spadajoči predmeti.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Dražavni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Selenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubic, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stlene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstein, Jurčičev trg.
Križaj, Sp. Šiška.

Wislak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Šitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode Mestni trg.
Kane, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Svetek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Likar, Glince.
Strkovič, Dunajska cesta.
Klančnik, Tržaška cesta.

Gospod

star 43 let, oženjen, poseben dober posređovalec za živino, želi službo oskrbnika na kaki graščini, veleposestvu ali kaj temu sličnega. Cenjene ponudbe pod „Oskrbnik“ na „Prvo anončno pisarno“.

Lepo stanovanje

v III. nadstropju z vogalnim balkonom, obstoječe iz 4 sob in pritlikol, se odda za november na Bleiweisovi cesti št. 22. Več se izve v stavbni pisarni J. Supančiča, Šubiceva ulica št. 5.

Kuharico

išče orožniški oddelek

: v Vodmatu. :

Dva dijaka

iz boljše hiše se sprejmeta s prihodnjim šolskim letom na hrano in stanovanje blizu I. državne gimnazije, Natančneje se poizve v upravnistvu tega lista.

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico

(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,

sprejema poročila za uredniški del lista, oglase, naročnino itd.

Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

Kupujte „JUTRO“.

Prva kranjska drogerija, parfumerija, fotomanufaktura itd.

Anton Kanc

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

Fotografske aparate

in veliko zalogo vseh v to stroko spadajočih potrebščin priporoča fotomanufaktura in drogerija

„Adrija“

v Ljubljani, Šelenburgova ulica 5.

Zunanja naročila izvršuje z obratno pošto. — Ceniki so na razpolago.

Diplomirani krojač

Anton Presker

Ljubljana, Sv. Petra cesta 14

priporoča svojo krojačnico in veliko zalogo oblek.

Oblastveno autorizirani in sodno zaprisoženi

inženir Ig. Stembor

Ljubljana, Šubiceva ulica 5.

Prevzema stavbna vodstva, oddaja strokovna mnenja, izvršuje vsa v stavbno stroko spadajoče načrte, kakor n. pr. za visoke stavbe, vodovode, kanalizacije, ceste, regulacije, parcelacije itd.

Kite iz las

po 5, 7, 9 in 12 K. — Barva za lase in brado „Neril“ od dr. Drallea v steklenicah po K 2— velike K 4. Lasne podlage in vse vrste mrežice. Lasulje, brade, šminke in vse drugo za maskiranje priporoča po zmernih cenah S. STRMOLI, brivec in lasničar Ljubljana, Pod Trančo št. 1 (zraven čevljarkega mostu.) Izdelovalnica za vsa lasna dela. Cenik se pošilja na zahtevo zastoj.

Eternit

ETERNIT-tovarna

Patent HATSCHEK

Najboljše pokrivanje streh

General. zastop: V. Janach & Co., Trst.

Glavna zaloga:

T. Korn, Ljubljana.

Priznana močna, lahko tekoča solidna in neprekosljliva so **KINTA** kolesa. Najobširnejše jamstvo. Ilustrovani ceniki brezplačno. **K. Camernik** LJUBLJANA, Dunajska c. 9. Special. trgovina s kolesi in posam. deli. Izposojevanje koles.

Miši in podgane naredo največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3—. Izgotavljam tudi najnovejšo in od občinstva kot najboljšo priznane mehanične pasti za miši in podgane, ki prekosi vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljati. Cena pasti za podgane 8 K, za miši K 3-60 do 5-20. Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju

L. Pösch kleparski mojster, Dunaj XVII., Blumengasse šte. 60.

Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptice, ročne, stenske, vozne in nagrobne svetilke, itd.

Jutro se prodaja v Trstu

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,

Trevisan ulica Fontana,

Pipan, ulica Fabra,

Bevk, trg Goldoni,

Vovk, ulica Carducci,

Sekovar, Vojašnični trg,

Hrast, Poštni trg,

Mož, ulica Miramar,

Magolo, ulica Belvedere,

Geržina, Rojan,

Raunacher, Campo Marzio,

Bruna, SS. Martiri,

Ercigoj, ulica Massimiliana,

Rončelj, ulica S. Marco.

Bruna, ulica del Rivo,

Bubnič, ulica Sette Fontane,

Gramaticopulo, ul. Barriera

Spöder, ulica Barriera,

Lavrenčič, Vojašnični trg.

Benusi, Greta,

Kichel, Rojan,

Baje, ulica Geppa,

Luzatto, ulica Acquedotto

Segulin, ulica Industria,

Lug, ulica S. Lucia,

Zidar, Sv. M. Magdalena,

Hreščak, ulica Belvedere,

Cechimi, ulica dell' Istra

Svetovno mojstrstvo v urarski industriji iznajdeno.

Prevzete edine prodaje me je postavilona stališče, da za 2-90 K nudim elegantno 14 kar. Double zlato švicarsko uro. Ista ima 36 urno dobro idočo kolesje s sidrom. Nagradna znamka je električnim potom s pravim zlatom prevlečena. Gre precizno 4 leta, za kar tudi jamčim. 1 kom. 2 90 K 3 komadi 7-50 K. Ker se neugajajoče premenja, ali se lahko nazaj dobi, je naročilo popolnoma brez rizike. Pošiljam samo po povzetju.

ST. KESSLER, svetov. razpošiljalnica Krakov, Avstrija šte. 132.

Najboljši pokončevalec mrčesa je brezdvomno **F. Scherag-a**

JANOL

pomori podgane, miši, stenice, ščurke i. t. d. pod garancijo.

Naroča se:

Dunaj XV., Fünfhausgasse šte. 5.

Rezervni zaklad

nad pol milijona

== kron ==

Kmetska posojilnica

== ljubljanske okolice ==

registrovana zadruga z omejeno zavese

v lastnem združnem domu

v LJUBLJANI

Dunajska cesta šte. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čerkovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

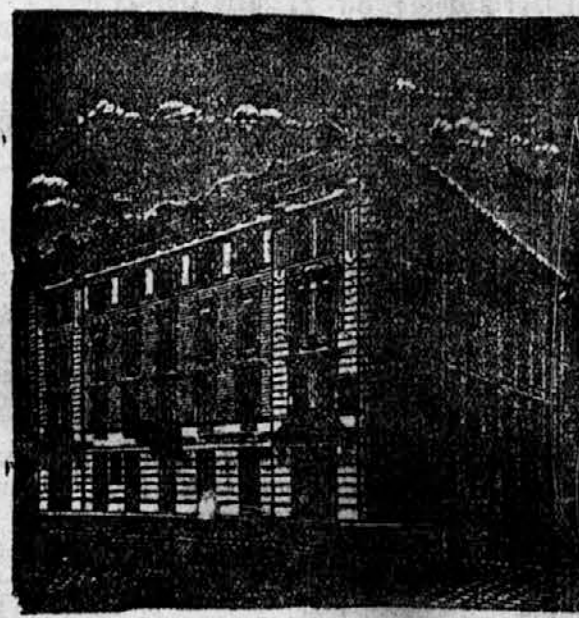
Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % brez amortizacije ali na amortizacije po dogovoru.

Telefon šte. 185 interurban.

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Denarni promet
v letu 1910
K 100.000.000—

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Upravno premoženje
v letu 1910
K 20.500.000—

pr. avstrijski poštni hranilnici šte. 828.494, pri ogrski poštni hranilnici šte. 13.864.

Učiteljska tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.

Muzikalije.

Telefonska šte. 118.

Najmodernejšše črke.

Litografija.

Poštna hranilnica šte. 78.307.

Del. glavnica:

K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad:

K 610.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.